

MOTINOS MALDOJE

Mums užduodami klausimai

1. Kaip pasiruošti grupės įkūrimui?

Rekomenduojame mėnesį iki pirmojo susitikimo melstis kiekvieną dieną ir prašyti Viešpaties, kad vestų jus ir vadovautų jūsų grupei. Jis pakvies jums ir kitų motinų. Tokį pasiruošimo būdą Viešpats tikrai laimina!

2. Kur mums geriausia rinktis?

Geriausia vieta yra namai. Žmonės bus labiau atsipalaidavę ir lengviau kalbės apie savo skausmus ir rūpesčius.

Yra grupių, besirenkančių bažnyčiose arba parapijos namuose, ir joms tai patinka.

3. Kiek narių turėtų sudaryti grupelę?

Kaip dabar suprantame, šis judėjimas yra atsiųstas iš aukščiau, kad padėtų mums, motinoms, taip pat ir mūsų vaikams. Mūsų grupėse mamos gali pasidalyti savo skausmu žinodamas, kad viskas, kas pasakyta, lieka tarp grupelės narių.

Mums lengviau kalbėti, kai yra mažiau žmonių, tad rekomenduojame, kad grupelės nebūtų didelės – nuo 2 iki 8 mamų. Didesnėje grupėje gali būti sunku dalintis savo rūpesčiais.

4. Kaip dažnai turėtume susitikti?

Rekomenduojame susitikti kas savaitę – tai valanda per savaitę, kurią praleisime ne veltui. Prisiimdamos tokį įsipareigojimą parodome Viešpačiui, kad esame rimtai nusiteikusios melstis už savo vaikus ir palaikyti viena kitą.

Po kiek laiko pamatysite, kad lankyti „Motinų maldoje“ susirinkimus yra ne pareiga, o malonumas. Daug kas sako, kad po susitikimo nenori skirstytis!

5. Ar turiu būti mama, kad dalyvačiau grupelėje?

„Motinos maldoje“ skirtos moterims, turinčioms motinos širdį. Mums nesvarbu, ar esate mama, ar vieniša moteris, ar ištekėjusi, bet neturinti vaikų. Raginame ateiti visas!

6. Ar susitikimuose gali dalyvauti vyrai?

Kaip kalbėjome atsakydamos į trečiąjį klausimą – moterims „Motinų maldoje“ susitikimas tampa vieta, kur jos gali nusiimti rūpesčių našta, dažnai jos daug verkia, kalbėdamos apie savo skausmą. Tai gydančis pergyvenimas.

Jos taip atvirai nekalbėtų, jei būtų vyrų. Mes visada džiaugiamės, kai meldžiamės vyrų vardu už jų vaikus, kartais kviečiame mūsų grupelių moterų vyrus arba „Tėvų maldoje“ narius dalyvauti bendros maldos dienoje.

Jei norite daugiau sužinoti apie „Tėvus maldoje“, kreipkitės į savo koordinatorę arba rašykite Paguodos bendruomenei adresu, nurodytu knygelėje.

7. „Kodėl ne „Abu tėvai maldoje““?

8. Paprasčiausiai vykdėme tai, ką Viešpats įdėjo į mūsų širdis. Dabar matome, kad tai yra gera, nes turime atskiras maldos grupes.

Kaip kalbėjome, moteriai būtų sunku išreikšti visus jausmus, jei būtų vyrų. Ir vyrai meldžiasi kitaip, jei yra vieni, moterų dalyvavimas trikdytų jų asmeninę maldą. Yra daug maldos grupių, kur renkasi poros. Šlovė Viešpačiui! Jei visos grupės būtų vienodos, tada

vienišos, paliktos, išsiskyrusios moterys ir našlės jaustųsi izoliuotos.

„Motinų maldoje“ grupelėse tikrai jaučiame gilią vienybę.

8. Ar visos grupelės turi turėti vadovę?

Būtų labai gerai, jei grupei vadovautų viena jos narė. Ji prižiūri, kad būtų laikomasi konfidencialumo ir nebūtų patarinėjama. Vadovė švelniai nukreips prasidėjusią diskusiją reikiama vaga. Ji palaiko ryšį su koordinatorė ir praneša, kai į maldas yra atsakoma, arba apie kilusius rūpesčius.

Kartais mamos sako: „Ne, nesu lyderė, bijau prisiimti šią atsakomybę.“ Manau, tai geras ženklas, nes toks žmogus leis vadovauti Šventajai Dvasiai ir teisingai naudosis knygele (kuri, jaučiame, buvo Jos įkvėpta).

9. Ar reikia užregistruoti maldos grupę? Jei taip, kur tai padaryti?

Labai džiaugsimės išgirdusios apie naują grupę! Prašome, praneškite, kur ir kada ji renkasi. Adresas nurodytas knygelės gale. Užregistruosime jus ir palaikysime maldą. Taip pat (jei neprieštarujate) pranešime apie jus tiems, kurie klaus, kur arčiausiai renkasi grupė.

10. Kaip naudotis knygele?

3 knygelės puslapyje rasite susitikimų eigą, kurios laikosi grupės visame pasaulyje, ir devynias maldas. Kaip minėjome, manome, kad knygelę Viešpats mums padiktavo per maldą – tad patartume visoms grupėms melstis tomis maldomis.

Bet kiekvieną susitikimą pradėdame kviesdamos Šventąją Dvasią, tad turime būti atviro Jos vedimui. Kartais kuri nors narė pridės maldų, kurios kils jos širdyje.

Knygelėje nurodytos maldos yra pasirengimo maldos – iki to meto, kai motinos klaupiasi prie kryžiaus, simboliškai atiduodamos savo vaikus Jėzui į rankas, ir deda kortelę su vaiko vardu į pintinę.

Tai akimirka, kai mama atiduoda visus rūpesčius. Visos maldos, vedančios į tai, yra svarbios. Po kiekvienos maldos patariama kiek stabtelėti. Galima tiesiog patylėti arba viena iš mamų gali sukalbėti spontaniškai kilusią maldą, sugiedoti giesmę. Labai svarbu, kad visos jaustųsi galinčios laisvai pasidalinti tuo, ką šnabžda Šventoji Dvasia (bet nenuklystant nuo knygelės krypties).

Knygelė skirta visoms denominacijoms, bet mamos katalikės ar narės tų bažnyčių, kurios pripažįsta Mariją, Dievo Motiną, gali prašyti Jos melstis kartu.

Labai svarbu, kad gerbtume visas grupelės nares ir neįžeistume tų, kurios šlovina kitaip nei mes.

„Motinos maldoje“ vienijasi maldoje ir dėkoja Dievui už tai, ką turime bendra, o tai, kas mus skiria, atiduodame Šventajai Dvasiai, kad pasirūpintų Jai tinkamu laiku ir tinkamu būdu.

Kartais ilgiau meldžiamės viena malda, kartais kita, tad kiekvienas susitikimas yra vis kitoks.

Šlovinimo giesmės yra labai svarbios, galime atsinešti atšviestų lapų su žodžiais. Teisinga šlovinti Viešpatį, Jam tai patinka, net jei traukiame pro šalį!

Kai skaitome Bibliją, galime pasidalinti ištrauka, kuri įstrigo per praėjusią savaitę, ir ją apmąstyti, arba prašykdami Šventosios Dvasios vedimo ir atsiverskime Bibliją bet kurioje vietoje.

Kaip matome, labiausia palaimintos yra tos grupės, kurios laikosi nurodytos eigos.

11. Ar galima melstis maldomis, kurių nėra knygelėje?

Taip, bet jei meldžiatės ir kitomis maldomis, stebėkite, kad tai neužimtų per daug laiko, ir nereikėtų skubėti, kai atiduodame vaikus Jėzui į rankas, ar netektų trumpinti pagrindinių maldų.

12. Ar būtina naudoti apskritas korteles?

„Motinų maldoje“ veikloje tikime, kad buvome vedamos ne tik dėl sumanymo, bet ir dėl visų smulkmenų. Mes visada naudojame apskritas korteles. Čia lyg mamos meilės vaikams simbolis, nes ta meilė, kaip apskritimas, neturi nei pradžios, nei pabaigos! Jei tai daroma visose grupėse, taip išlaikome vienybę. Jei jums sudėtinga įsigyti korteles (o jas iškirpti užima laiko), susisieki su savo koordinatorė. Ji atsiųs jums kortelių.

13. Kaip naudojamos kortelės?

Kiekvienam vaikui skiriame po kortelę, o jei jis(ji) susituokęs(usi), ant tos pačios kortelės pusės užrašome sutuoktinio(ės) vardą, o jų vaikų vardus – kitoje pusėje. Jei kuri nors motina liūdi dėl persileidimo ar aborto, ji gali melsti Šventosios Dvasios suteikti tam vaikeliui vardą (tai bus pirmasis vardas, išgirstas jos širdyje) ir užrašyti kortelę jam, nes jis irgi yra šeimos dalis. Tai labai guodžia ir gydo mamas, kurios dar nėra išgedėjusios savo vaiko ar kurias vis dar kankina graužatis.

Viešpats trokšta pagydyti sužeistas širdis.

Galima užrašyti kortelę sutuoktiniams arba krikšto vaikams.

Taip pat patariame, kad kiekviena mūsų „įsisūnytų“ dvasininkijos atstovą kaip dvasinį sūnų, kad padėtų jam maldomis. Jam taip pat kryžiaus papėdėje padedama kortelė.

Kai kitos mamos sužino, kad meldžiamės už vaikus, dažnai paprašo pasimelsti už jų vaikus ar už kitus, kuriems reikia maldos.

Šiomis maldos intencijomis kortelių nerašome (nes atsidavimo akimirka yra asmeniška), bet surašome jas į knygą ir kas savaitę perskaitome – nepamirštame pažymėti, jei į maldas buvo atsakyta.

14. Ką daryti su kortelėmis po susitikimo?

Paliekame jas pintinėje tuose namuose, kur vyksta susitikimai, ir kito susitikimo pradžioje jau turime užrašytus vaikų vardus, ir vėl paaukojame juos Jėzui.

15. Jei patikime vaikus Jėzaus globai per pirmąjį susitikimą, kam tai kartoti kas savaitę?

Nors vaikus patikime Jėzui ir dėl to jaučiame palengvėjimą, po kelių dienų vėl galime imti nerimauti. Tad kas savaitę patikime juos Jėzui ir atnaujiname savo atsidavimą.

Taip vis prisimename, kam mūsų vaikai priklauso ir kad jie yra saugūs.

16. Kai mama pasakoja savo rūpesčius, ar reikia patarinėti?

Mes susirenkame ne patarinėti, o ir neturime tam patirties. Galime padaryti daug žalos, davusios prastą patarimą. Juk gerai nežinome visos situacijos. Dar svarbiau, tai prieštarauja „Motinų maldoje“ dvasingumui. Per susitikimus meldžiamės: „Viešpatie, patikiu Tau savo vaikus ir savo rūpesčius – Tu gali pakeisti tai, ko nepajėgiu – atsiduodu Tau visu 100 procentų.“ O jei imame viena kitai patarinėti, tarsi sakome: „Viešpatie, tiesiog pamėginsiu ir pažiūrėsiu, gal ir aš galiu padėti!“ Matote, atiduodame Jam savo rūpesčius, o po to juos atsiimame!

17. Koks kunigų ar pastorių vaidmuo judėjime „Motinos maldoje“?

Šalies koordinatorė gali pakviesti kunigą ar pastorių į Paguodos bendruomenę, jei yra tikra, kad jis gerai supranta šios tarnystės dvasingumą ir charizmą. Kunigo vaidmuo – būti Paguodos bendruomenės nariu, jis padės užtikrinti, kad komanda laikosi „Motinų maldoje“ krypties, išlaiko visiško atsidavimo. Tėvo valiai dvasingumą paprastume ir džiaugsmingame paklusnume.

Jis padės koordinatorėi surengti šventines dienas, kai susirenka visos grupės, galės aukoti Mišias ir, jei tai katalikų kunigas, klausyti išpažinčių.

Jei įmanoma, jis kas mėnesį lankysis komandos susitikime ir du kartus per metus vykstančiame koordinatorių susitikime.

Jei tik įmanoma, šalies Paguodos bendruomenės kunigas ar pastorius dalyvaus įsipareigojant šalies ir regiono koordinatorėms.

Kunigas ar pastorius nėra kviečiami į „Motinų maldoje“ grupelių susitikimus, nes tai gali varžyti mamų pasidalijimus ir tai nėra pradinio sumanymo dalis.

MOTINOS MALDOJE

El. paštas: Lithuania@mothersprayers.org

Brangus Drauge,

Džiaugiuosi jums pristatydama judėjimą „Motinos maldoje“. Tai grupelės moterims, norinčioms melstis už savo vaikus ir anūkus; jos taip pat skirtos ir dvasinėms motinoms.

Kartą su broliene Sandra pajutome vis didėjančią poreikį nuoširdžiai melstis už savo vaikus, kad padėtume jiems susidoroti su išskylančiomis problemomis. Vieną naktį Sandrą pabudino žodžiai „Melskis už savo vaikus!“ Ir tai pasikartojo du kartus! Aš pati perskaičiau „Maranatha“ bendruomenės knygelę „Ką mes darome savo vaikams?“, joje buvo pateikta statistinių duomenų ir pavyzdžių apie pavojus mūsų vaikams. Žinojau, kad vienintelis tinkamas atsakymas į visa tai yra malda.

Norėdamos pasiruošti, nusprendėme melstis visą mėnesį. Vėliau sutikome dar tris moteris ir pradėjome melstis taip, kaip meldžiasi „Motinų maldoje“ grupelės visame pasaulyje.

Pasiruošimo metu, kai meldžiausi, kad Viešpats mus nukreiptų ir vestų teisingu keliu, atsiverčiau Bibliją. Ir perskaičiau žodžius iš pranašo Jeremijo knygos 31 skyriaus 16–17 eilučių. Jei būčiau pervertusi visą Bibliją, vargu ar būčiau radusi tinkamesnius žodžius:

*„Nustok aimanavusi,
nusišluostyk ašaras,
nes laukia atpildas už tavo vargą, –
tai VIEŠPATIES žodis, –
jie sugrįš iš priešų krašto!
Yra vilties tavo ateičiai, –
tai VIEŠPATIES žodis, –
tavo vaikai sugrįš į savo tėvynę!“*

Pajutau, kad nuo pat pradžių Viešpats įdėjo į mano širdį supratimą, jog Jis yra viršininkas, o mes – Jo sekretorės. Jis mus nukreips, atidarys visas duris ir siųs mums žmones. Taip ir buvo (nepaisant kartais nepalankių aplinkybių). Mūsų indėlis buvo tik malda ir Viešpaties klausymasis! Mums nuostabiai palengvėjo, nes pajutome, jog Jis nuėmė našta nuo mūsų pečių. Jis iš tikrųjų mus veda.

Šis maldos judėjimas, įsikūręs tik 1995 m. lapkritį, išplito daugelyje šalių visame pasaulyje. O mes juk nedarėme jokios reklamos, apie „Motinas maldoje“ pasakodavome tik tada, kai mus paprašydavo.

„Motinos maldoje“ atnešė daugybę palaiminimų – daug vaikų grįžo į tikėjimo kelią, susirado darbą ar būstą, grįžo namo po ilgo nežinios laiko (neseniai girdėjome apie mamą, kuri, praėjus savaitei po apsilankymo maldos grupėje, susitaikė su dukra, kurios nebuvo mačiusi septynerius metus! Ir čia tik vienas pavyzdys iš daugelio.) Taip pat mums pasakojo apie pagerėjusią vaikų sveikatą, kad jie nustojo vartoti narkotikus, apie tai, kad po daugybės nesėkmingų nėštumų moterys pagaliau tapdavo motinomis, apie tai, kad pagerėjo tarpusavio santykiai šeimoje.

Viešpats išpildo savo pažadą: **„Prašykite, ir jums bus duota!“**

Pačios motinos pasakojo apie palaiminimus, gaunamus kartu meldžiantis su kitomis motinomis. Didelė laimė, kad jos gali krikščioniškai pasidalinti savo skausmu tarpusavyje, o kassavaitiniai susitikimai augina meilę ir atjautą.

Per susitikimus prie kryžiaus padedame krepšelį. Kiekviena iš mūsų pasimeldusi į jį deda savo vaikų vardus. Taip simboliškai patikime savo vaikus Viešpaties globai. Dažnai šią akimirką vyksta nuostabūs išgydymai, nes pradedame suvokti, kad Viešpats paima visus mūsų rūpesčius.

Paprastai mūsų grupės nėra didelės – nuo dviejų iki aštuonių motinų.

Mūsų klausia apie vienišas moteris ir ištekėjusias moteris, bet neturinčias vaikų. Priimame visas, trokštančias melstis už vaikus. Daug vienuolių vienuolynuose jau meldžiasi drauge su mumis!

Prašome tų, kurios turi troškimą sukurti „Motinų maldoje“ grupelę, prieš tai melstis vieną mėnesį – prašyti Viešpaties, kad Jis atsiųstų patikimų maldos partnerių. Jei esate katalikės, patariame melstis Šventajai Šeimai – mąstant rožinio trečiąjį Džiaugsmingąjį slėpinį.

Buvimas „Motinų maldoje“ dalimi teikia nuostabią paguodą, ypač mintis apie tai, kad vienijamės su daugybe kitų motinų visame pasaulyje, kurios meldžiasi ir už mūsų vaikus.

Esu tikra, kad šie žodžiai buvo įkvėpti per maldą...

„Džiaukitės motinyste“

„Suvokite savo pareigas“

„Prašykite apsaugos“

„Prašykite vedimo“

„Prašykite švelnumo ir meilės“

„Dėkokite, kad nesate vienos, o tik laikinos savo vaikų sielų sergėtojos“

„Supraskite, kad Jėzus myli mūsų vaikus daug stipriau nei mes. Jis trokšta juos saugoti ir nori, kad jie augtų Jame. Kadangi Jėzus davė mums laisvą valią ir įsikiš tik tada, kai į Jį kreipsimės, Jis trokšta mūsų maldos už juos.“

„Besimeldamos už mūsų vaikus turime stengtis suvokti, ko Dievas jiems trokštų; turime melstis, kad suprastume Jo, o ne savo valią.“

*

*

*

*

Kiekvienam susitikimui vadovauja Šventoji Dvasia, tad jie truputį skiriasi vienas nuo kito. Kartais daugiau šloviname Dievą, kartais daugiau skaitome Bibliją, kartais daugiau laiko kalbamės apie vaikus ir už juos meldžiamės.

Kas savaitę maldos intencijos už vaikus gali skirtis ar vėl kartotis „sena istorija“. Gera prisiminti pasakojimą apie netikėtą svečią iš Evangelijos pagal Luką (11, 5–13) ir nepaliumi prašyti... (ir mes pačios taip augame, suvokdamos ištvėringos maldos malonę). Taip pat turime pripažinti, kad visos mūsų maldos išklausomos, nors ne visada taip, kaip tikimės, bet viskas yra mūsų vaikų gėriui – kad jų gyvenimuose būtų įgyvendinta Viešpaties valia.

Per susitikimus motinos gali atvirai pasikalbėti, žinodamos, kad bus laikomasi konfidencialumo.

Todėl grupelės vadovė kas kartą tai primena.

Turime išleidę knygėlę su maldomis, skirtomis melstis per susirinkimus. Jei norite ją gauti arba užsisakyti naujienlaiškį, kreipkitės į mus.

Su meile Jėzuje,

Veronica